

Exekuce

Odročené dražební jednání se svou povahou přitom nijak neliší od dražebních jednání „prvotních“ (původních) a při jeho nařízení i provádění je třeba splnit a dodržet v zásadě stejné procesní podmínky a postupy. Tím, že povinné nebylo v souladu s § 336c odst. 1 písm. a), odst. 2 o. s. ř. doručeno usnesení o dražebním jednání, byl porušen zákon, je však podstatné, zda je takové porušení zákona v příčinné souvislosti s udělením příklepu vydražiteli, tedy zda by k příklepu nedošlo, pokud by povinné bylo usnesení o dražebním jednání řádně doručeno.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 20 Cdo 2844/2019, ze dne 12.3.2020)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné REALITNÍ FOND PRAHA a. s., se sídlem v P., zastoupené Mgr. M.R., LL.B., advokátem se sídlem v P., proti povinné J. C., narozené XY, bytem XY, zastoupené Mgr. J.V., advokátem se sídlem v P., za účasti vydražitele M. K., narozeného XY, bytem XY, pro 264 000 Kč s příslušenstvím, vedené soudní exekutorkou Mgr. V.J., Exekutorský úřad Kutná Hora, pod sp. zn. 192 EX 690/16, o dovolání povinné proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2018, č. j. 14 Co 22/2017-159, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

1. Soudní exekutorka Mgr. V.J., Exekutorský úřad Kutná Hora, usnesením ze dne 5. 12. 2016, č. j. 192 EX 690/16-43, udělila vydražiteli příklep na vydražených nemovitých věcech, v usnesení blíže specifikovaných, za nejvyšší podání 14 500 000 Kč.

2. Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozhodnutím usnesení soudní exekutorky potvrdil a rozhodl, že ve vztahu mezi vydražitelem a povinnou nemá žádný z účastníků právo na náhradu odvolacího a dovolacího řízení (předchozí rozhodnutí odvolacího soudu bylo Nejvyšším soudem zrušeno a věc byla odvolacímu soudu vrácena k novému projednání). Odvolací soud s odkazem na zrušující usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2017, sp. zn. 20 Cdo 3272/2017, uvedl, že doručení usnesení soudní exekutorky ze dne 3. 11. 2016, č. j. 192 EX 690/16-28, jímž byl stanoven nový termín dražebního jednání na den 5. 12. 2016 a jež bylo doručováno do vlastních rukou zástupce povinné J. D., je neúčinné, neboť zájmy zástupce byly v rozporu se zájmy povinné, a tedy zástupce povinné byl přímo ze zákona vyloučen z řízení, procesní úkony učiněné tímto zástupcem jsou od počátku neúčinné a soud k nim nepřihlíží. Uzavřel však, že přestože bylo uvedené usnesení doručeno povinné neúčinně, nemohla tato okolnost ohrozit žádné právo povinné v exekučním řízení, jelikož se o datu konání dražby dozvěděla jinak, a to jednak od jiného dražitele, dále jí usnesení předal J. D. při jejich osobním setkání a zejména bylo doručeno povinné při jejím nahlížení do exekučního spisu dne 2. 12. 2016 (s povinnou byly dokonce projednávány otázky spojené s provedením dražby a povinná na dražebním jednání přislíbila svou účast). Samotná dražební vyhláška nabyla právní moci téměř tři roky před konáním dražby, povinná se o konání dražby dozvěděla předem a včas a mohla se jí zúčastnit. Odvolací soud dále neshledal důvodným návrh povinné ze dne 2. 12. 2016 na zastavení exekuce s tím, že samotné podání takového návrhu není vždy důvodem k odročení dražebního jednání, neúčinné doručování není důvodem pro zastavení exekuce, ale důvodem pro odvolání proti rozhodnutí pro procesní vady, navíc návrh povinné byl následně zamítnut. Povinná nepodala návrh na zastavení exekuce z důvodu nepřiměřeného rozsahu exekuce, samotná námitka nepřiměřenosti exekuce pak nesouvisí s vlastním nařízením či

provedením dražby, a nemůže proto být odvolacím důvodem podle § 336k odst. 3 o. s. ř. Exekuce nadto není vedena nepřiměřeným způsobem vzhledem k předpokladu, že při rozvrhovém jednání budou uspokojovány pohledávky minimálně ve výši 9 109 721 Kč. V době od 22. 9. 2016 do 11. 1. 2017 nebránilo provedení dražby ani omezení podle § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

3. Povinná v dovolání namítá, že odvolací soud se sice vypořádal se střetem zájmů povinné aj. D., ale nesprávně dospěl k závěru, že povinné bylo řádně a včas doručeno usnesení, kterým bylo stanoveno nové dražební jednání. Veškeré úkony, které J. D. v průběhu exekuce učinil, jsou ze zákona neúčinné a nemohou jim být přiznány žádné procesní ani jiné účinky. Doručování veškerých písemností v předmětném řízení prostřednictvím J. D. je proto třeba považovat za neúčinné. Povinná se domnívá, že usnesení soudní exekutorky o nařízení dražebního jednání ze dne 3. 11. 2016, č. j. 192 EX 690/16-28, jí nebylo řádně doručeno, a proto nemohlo platně proběhnout dražební jednání. Povinná považuje za velmi nestandardní způsob doručení dražební vyhlášky, jestliže soudní exekutorka namísto vyloučení J. D. ze zastupování s ním „nadstandardně kooperovala“ a dražební vyhlášku mu osobně předala. Závěr odvolacího soudu, že se povinná o dražbě dozvěděla od jiného dražitele, není ničím podložen. Jako průkaz doručení nemůže obstát ani naskenované potvrzení o tom, že povinná převzala dražební vyhlášku od J. D. Argumentuje-li odvolací soud tím, že se povinná seznámila s dražební vyhláškou v rámci nahlížení do spisu, tato konstrukce zcela odporuje zákonné podmínce doručení do vlastních rukou, která je u dražební vyhlášky stanovena podle § 336c odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 45 o. s. ř. Pouhé nahlížení do spisu samo o sobě neprokazuje skutečnost, že by se povinná s dražební vyhláškou seznámila či dokonce potvrdila její převzetí. Dražební vyhláška tedy nebyla platně doručena a dražební jednání se nemělo uskutečnit. Povinná navrhla, aby dovolací soud zrušil rozhodnutí odvolacího soudu i soudní exekutorky a věc vrátil soudní exekutorce k dalšímu řízení.

4. Oprávněná ve vyjádření k dovolání uvedla, že povinná J. D. zmocnila ze své vůle, J. D. dražební vyhlášku prokazatelně povinné doručil při jejich setkání dne 30. 11. 2016. Původní dražba se měla konat dne 28. 11. 2013 a povinná nebyla schopna po dobu více než tři let uhradit svůj závazek a je proti ní vedeno větší množství exekučních řízení. Povinná již od 14. 1. 2014 nemohla zvrátit konání dražby, dražební vyhláška byla v právní moci a o konkrétním datu konání dražby se povinná dozvěděla předem. Oprávněná jednání povinné považuje za ryze obstrukční a navrhla, aby dovolání povinné bylo zamítnuto.

5. Vydražitel uvedl, že se zcela ztotožňuje s rozhodnutím odvolacího soudu a jeho právními závěry. Domnívá se, že povinná v dovolání pouze polemizuje s hodnocením důkazů a nevymezila řádně předpoklady přípustnosti dovolání. Odvolací soud správně shledal, že žádná z odvolacích námitek nenaplnuje taxativně upravené důvody pro změnu usnesení o příklepu, obzvláště za situace, kdy usnesení o dražební vyhlášce nabylo právní moci a změna výroku o místě a termínu dražby nemá na ostatní výroky dražební vyhlášky vliv. Povinná se již více jak dva roky brání proti usnesení soudní exekutorky o příklepu a pro syna vydražitele, který je současným vlastníkem nemovitých věcí, je riskantní nemovité věci rekonstruovat, jinak využít či zpeněžit. Vydražitel navrhl, aby dovolací soud dovolání odmítl.

6. Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 1. 2. 2019, dále jen „o. s. ř.“.

7. Dovolání je přípustné, neboť v rozhodovací praxi dovolacího soudu dosud nebyla řešena otázka, zda skutečnost, že povinnému nebyla v souladu s § 336c odst. 1 písm. a), odst. 2 o. s. ř. doručena do vlastních rukou dražební vyhláška, je bez dalšího důvodem ke zrušení rozhodnutí o příklepu podle § 336k odst. 3 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2012 (nyní odst. 4). Dovolání však není důvodné.

8. Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst.

2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 věta druhá o. s. ř.). Takové vady se však z obsahu spisu nepodávají.

9. V souladu s § 336c odst. 1 písm. a), odst. 2 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2012 (exekuční řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2013 – srov. čl. II bod 1 zákona č. [396/2012](#) Sb.) soud doručí dražební vyhlášku povinnému do vlastních rukou.

10. Podle § 336k odst. 3 věty první o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2012 (s účinností od 1. 1. 2013 jde o § 336k odst. 4 o. s. ř.) odvolací soud usnesení o příklepu změnil tak, že se příklep neuděluje, jestliže v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby, nebo jestliže byl příklep udělen proto, že při nařízení dražebního jednání nebo při provedení dražby došlo k porušení zákona.

11. Nejvyšší soud při výkladu citovaného ustanovení dlouhodobě zdůrazňuje, že nikoli každé porušení zákona při nařízení dražebního jednání nebo při provedení dražby je důvodem pro změnu usnesení o příklepu, ale toto porušení musí být navíc v příčinné souvislosti s udělením příklepu vydražiteli, tedy k příklepu by nedošlo, pokud by se soud takového porušení v dané věci vyvaroval (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2006, sp. zn. 20 Cdo 2345/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 11. 2009, sp. zn. 20 Cdo 4790/2007, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 20 Cdo 1655/2018, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 10. 2019, sp. zn. 20 Cdo 2740/2019, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2019, sp. zn. 21 Cdo 2241/2019).

12. V této souvislosti nemůže obstát případná námitka povinné, že se v důsledku vady v řízení nemohla zúčastnit dražby, neboť nemožností zúčastnit se dražby se rozumí zejména situace, kdy v důsledku nezákonného postupu soudu byl vyloučen z účasti na dražbě dražitel, nikoliv povinný, který dražitelem být nemůže (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2006, sp. zn. 20 Cdo 2345/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 20 Cdo 1655/2018, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2019, sp. zn. 21 Cdo 2241/2019).

13. V souzené věci původní soudní exekutor JUDr. M.F., Exekutorský úřad Český Krumlov, vydal dne 24. 10. 2013 dražební vyhlášku, č. j. 125 EX 853/12-113, týkající nemovitých věcí ve vlastnictví povinné (uvedených ve výroku II.), již mj. nařídil dražební jednání na den 28. 11. 2013, stanovil výslednou cenu dražených nemovitých věcí, nejnižšího podání, výši jistoty a závady vážnoucí na nemovitých věcech; dražební vyhláška byla potvrzena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. 14 Co 521/2013. Následně byla dražba odročena na neurčito.

14. Soudní exekutorka Mgr. V.J., Exekutorský úřad Kutná Hora, usnesením ze dne 3. 11. 2016, č. j. 192 EX 690/16-28, rozhodla, že dříve nařízená dražba se bude konat dne 5. 12. 2016 v 9:00 h v sídle Exekutorského úřadu Kutná Hora, stanovila výši jistoty částkou 5 000 000 Kč a v ostatních bodech ponechala původní dražební vyhlášku v platnosti.

15. Odročené dražební jednání se svou povahou přitom nijak neliší od dražebních jednání „prvotních“ (původních) a při jeho nařízení i provádění je třeba splnit a dodržet v zásadě stejné procesní podmínky a postupy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 3. 2015, sp. zn. 26 Cdo 587/2015).

16. Soudní exekutorka usnesení o nařízení dražebního jednání na den 5. 12. 2016 povinné doručovala prostřednictvím jejího zástupce J. D. K námitce povinné však následně odvolací soud dovodil, že doručování J. D. bylo neúčinné, neboť jeho zájmy byly ve střetu se zájmy povinné.

17. Tím, že povinné nebylo v souladu s § 336c odst. 1 písm. a), odst. 2 o. s. ř. doručeno usnesení o

dražebním jednání, byl bez pochyb porušen zákon. Je však podstatné (jak již bylo výše uvedeno), zda je takové porušení zákona v příčinné souvislosti s udělením příklepu vydražiteli, tedy zda by k příklepu nedošlo, pokud by povinné bylo usnesení o dražebním jednání řádně doručeno.

18. Ze skutkových zjištění odvolacího soudu vyplývá, že byť povinné usnesení o dražebním jednání nebylo řádně doručeno, povinná věděla, že se dražební jednání dne 5. 12. 2016 uskuteční. Odvolací soud zjistil, že povinná se o konání dražby dozvěděla od jiného dražitele, dále jí usnesení bylo předáno J. D., povinná nahlížela do exekučního spisu, byly s ní projednávány otázky spojené s provedením dražby a na dražebním jednání přislíbila svou účast; tato skutečnost je zřejmá rovněž z obsahu spisu (viz přípis povinné ze dne 29. 11. 2016 nazvaný „odvolání plné moci a čestné prohlášení“, v němž povinná namítá, že nemovité věci nemohou být draženy v případě trvání insolvenčního řízení a uvádí číslo jednacích usnesení o nařízení dražebního jednání, e-mail povinné ze dne 30. 11. 2016, kterým se odkazuje na svůj telefonický požadavek na vyčíslení pohledávky a sdělení čísla účtu pro zaslání platby, aby mohla být pohledávka „včas připsána“, a následného potvrzení platby, úřední záznam soudní exekutorky z jednání s povinnou dne 2. 12. 2016, kde byly projednány možnosti úhrady dluhu a otázky spojené s provedením dražby, přičemž povinná uvedla, že se na dražbu dostaví, v den dražby byl dále soudní exekutorce doručen návrh povinné na odklad a zastavení exekuce, kde je mj. uvedeno, že se povinná dne 18. 11. 2016 dozvěděla o konání dražby dne 5. 12. 2016).

19. Povinná v den konání dražby podala návrh na odklad a zastavení exekuce, který odůvodnila tím, že J. D. jako zaměstnanec oprávněně nemohl povinnou v exekučním řízení zastupovat, nemovité věci jsou jediným majetkem, kde může povinná bydlet a v případě jejich vydražení by se bez své viny ocitla v takovém postavení, že by pro ni měla exekuce zvláště nepříznivé následky, a poukázala rovněž na probíhající insolvenční řízení na svůj majetek. Z obsahu protokolu o dražbě vyplývá, že soudní exekutorka návrh vyhodnotila jako obstrukční. Exekuční soud následně dne 3. 3. 2017 návrh povinné za odklad a zastavení exekuce zamítl jako nedůvodný (rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 4. 2017). Odvolací soud se v odůvodnění svého rozhodnutí řádně a přesvědčivě vypořádal s touto skutečností a rovněž s dalšími námitkami povinné (týkajícími se nepřiměřenosti exekuce a probíhajícího insolvenčního řízení).

20. Nejvyšší soud uzavírá, že přestože povinné v rozporu se zákonem nebylo do vlastních rukou doručeno usnesení o dražebním jednání, nebylo toto pochybení v příčinné souvislosti s udělením příklepu vydražiteli. I kdyby povinné bylo usnesení řádně doručeno, nemohlo by to mít v poměrech projednávané věci za následek neudělení příklepu. Bylo totiž prokázáno, že povinná o dražbě věděla a činila aktivní, byť obstrukční kroky k jejímu zabránění, včetně příslibu včasné úhrady dluhu. Nejsou proto dány zákonné podmínky pro změnu usnesení o příklepu tak, že se neuděluje.

21. V podstatné části dovolání ostatně povinná pouze polemizuje se skutkovým závěrem odvolacího soudu, že věděla o konání dražebního jednání. Přitom pomíjí, že odvolací soud různé způsoby, jak se povinná dozvěděla o konání dražby (od jiného dražitele, předání usnesení J. D., nahlížením do exekučního spisu), posuzoval nikoli jako řádné doručení, ale jako skutečnost, pro kterou nedoručení dražební vyhlášky nemohlo ohrozit právo povinné v exekučním řízení. Závěr odvolacího soudu o tom, že povinné nebylo řádně doručeno usnesení o dražebním jednání, se neodchyluje od právního názoru dovolatelky.

22. Protože rozhodnutí odvolacího soudu je správné, Nejvyšší soud dovolání povinné zamítl podle § 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Další články:

- [Bezplatná obhajoba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Omezení vlastnického práva veřejným prostranstvím a bezdůvodné obohacení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Opomenuté vyjádření účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Služební poměr](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Pohledávka](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Dražba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Insolvenční řízení a náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)